

Forfatter: Ravnkilde, Adda

Titel: Udrag fra Judith Fürste

Citation: Ravnkilde, Adda: "Judith Fürste. En Fortælling", i Ravnkilde, Adda: *Judith Fürste. En Fortælling*, 1884, s. 260. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ravn02tom-shoot-idm140505560560160/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Judith Fürste. En Fortælling

have kunnet elske, da var det Dig, men jeg var for fordærvet allerede den Gang, jeg lærte Dig at kende, til at fyldes af en virkelig dyb Kærlighed. Saaledes er jeg. Kan Du nu andet end ynke og foragte mig? Vil Du virkelig odsle Dit Hjertes varme Kærlighed paa mig for dermed at formilde Resten af mit Liv? Hvis Du indser, at Du ikke kan det, da giver jeg Dig nu Din Frihed. Du har lært mig lidt af det, der hedder at opofre sig, men jeg vil ikke gøre Dig til et nyt Offer for min Egenkærlighed.»

Da mindedes hun, da forstod hun Ordet, som Hellman havde brugt: «Det er saligere at give end at tage.»

«Jeg vil aldrig fortryde det, og jeg vil aldrig ønske det anderledes. Min Husbond, Du ved ikke, hvilken Lykke det er at elske!»

Han tog hendes fine, smalle Hænder mellem sine og lagde dem paa sin hede Pande, trykkede dem mod sine brændende Øjne. Da han derpaa sagte lod dem glide ned over sit Ansigt, kyssede han dem gentagne Gange, og det var første Gang i sit Liv, Johan Banner ydede nogen Kvinde denne Hyldest.

